

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
4 de trimester 2009
13^e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P708281

Nieuwsbrief

Pastoral Do Menor

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 21 december 2009.

Beste Vrienden van Freddy,

In het decemnummer van deze nieuwsbrief wensen we U van harte een zalig kerstfeest en de gelukkige inzet van een voorspoedig nieuw jaar toe.

Hier in het noordelijke halfmond kost het ons wel enige moeite om ons in te leven in het subtropische zomerklimaat van het noordoostelijke Brazilië.

Ook het samenvallen van het schooljaar met het kalenderjaar lijkt ons niet zo evident. Kortom, voor velen onder ons blijft het werkterrein van Freddy een verafgelegen exotische bestemming.

Nochtans is Brazilië nog nooit in zijn geschiedenis zo nadrukkelijk aanwezig geweest in de wereldeconomie en –politiek als de dag van vandaag.

In de laatste decennia groeide Brazilië van hulpbehoevend ontwikkelingsland uit tot één van de tien snelst groeiende industriereuzen op wereldvlak.

Wat West Europa op het einde van de 19e eeuw (de industriële revolutie) doormaakte, gebeurt nu in Brazilië. De rijkdom van enkelen groeit gestaag en de armoede van velen nog veel sneller.

Voor de zwaksten in de oude slavenstaat Bahia zijn de gevolgen rampzalig. 80% van de bevolking is van Afrikaanse oorsprong. Wettelijk is alles in orde; er wordt geen enkel onderscheid gemaakt volgens ras of kleur. In werkelijkheid geldt echter de aloude regel "Hoe donkerder de huid, hoe kansarmer".

Een Afro Braziliaan die als kleine zelfstandige of als dagloner in zijn eigen streek aan de kost komt mag zich gelukkig achten.

Het nieuw economisch bestel vereist van de werkzoekenden een extreme mobiliteit.

Gezinshoofden werken en wonen noodgedwongen ver van huis.

Vrouwen, kinderen en jongeren hebben meer dan ooit behoefte aan opvang, opvoeding en begeleiding.

Sinds Freddy in 1974 in Brazilië aankwam, groeide de bevolking van Alagoïnhas uit van ca. 60.000 tot 150.000 zielen.

Meer dan ooit vervult de Site nu zijn hoop- en houvastgevende rol voor de hulpbehoevende jongeren van Alagoïnhas en omgeving.

Mede dank zij uw volhardende steun kan Freddy zijn taak verder zetten.

Wij zijn er U dankbaar om,

De redactie

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 6 december 2009.

Beste Vrienden(innen) Lezers(essen),

Vanaf begin dit jaar en tot op de dag van vandaag hebben duizenden mensen - volwassenen, jongeren, tieners en kinderen - zich verschillende malen gemobiliseerd en vergaderingen gehouden op gemeentelijk- en staatsvlak, om zich met ernst te buigen over de hedendaagse problematiek en op deze manier voorstellen te formuleren in voorbereiding op de VIII Nationale Conferentie van de Rechten van het Kind en de Tiener. Als nationaal thema werd "Politieke Richtlijnen voor de volgende 10 Jaren" voorop gesteld. Deze nationale bijeenkomst zal in Brasilia gehouden worden van 07 tot 10 december ek. Het zal dus wel voor de lezers en lezeressen duidelijk zijn dat deze nationale bijeenkomst van kapitaal belang is voor de toekomst en voor de politieke richtlijnen ten voordele van al onze jongens en meisjes tussen de 0 en 18 jaar. De belangrijke beweging voor de democratische opbouw van het Braziliaanse volk moet zeker en vast weer eens grondig gevaloriseerd worden, ondanks alle zorgen van voorzichtigheid of zelfs van enig scepticisme rond dergelijke gebeurtenissen. Belangrijk blijft het in ieder geval dit gebeuren zó mee op te bouwen dat we de politieke richtlijnen en beslissingen de mogelijkheid bieden zich in het dagdagelijks leven waar te maken, hoe klein ons geloof daarin ook moge zijn! We moeten alles in het werk stellen opdat de gekozen richtlijnen echt grondig ernstig worden genomen, en dus ook worden gepland, voorbereid, uitgestippeld en verwezenlijkt.

Het thema van dit jaar stelt ons voor een nieuwe en serieuze uitdaging, de richtlijnen moeten zo klaar mogelijk op papier komen te staan zodat ze niemand de kans geven tot verkeerde interpretaties of tot laksheid en vergetelheid. Dit is echt belangrijk voor onze politici, meer nog omdat we volgend jaar weerom belangrijke verkiezingen zullen houden; verkiezingen voor president, senaat, federale en statelijke volksvertegenwoordigers. Onze kinderen, tieners, jongeren en volwassenen, op de gemeentelijke en statelijke conferentiedagen al eerder gekozen, zullen binnen enkele dagen in Brasilia onze vertegenwoordigers zijn en hebben er een fantastische missie te vervullen, namelijk : de nodige richtlijnen zo te formuleren dat ze de consolidatie van de rechten van kinderen en tieners blijven verzekeren, meer nog blijven versterken. Het zijn geen richtlijnen alleen maar voor de gemeenten en de staten maar voor het gehele land, niets en niemand dus uitgezonderd. Het gaat er hier dus klaar en duidelijk om steeds maar verder en verder vooruit te gaan wat betreft de uitvoering en de versteviging van een landspolitiek die het programma de volgende tien jaren veilig moet stellen, overheen de regeringen en de tijdsbepalingen. Het moet een gelegenheid worden waar het "Systeem van Garanties van de Rechten" verder uitgebouwd wordt met doelstellingen en opstellingen van plannings die het echt waar zullen maken dat de trieste en uiterst harde realiteit waarin onze kinderen, tieners en jongeren nog altijd vertoeven, elke dag meer en meer afgebouwd zal worden.

Dit is voor ons van enorm belang te meer dat we niet mogen vergeten dat 75% van onze gemeentes nog altijd gemeenten zijn met minder dan 10.000 inwoners, En dit gegeven is toch wel van groot belang speciaal te benadrukken omdat we er ons absoluut van bewust zijn dat de verwezenlijking en de uitvoering van dergelijke politieke richtlijnen enorm veel geld kunnen kosten. We moeten dus om de uitvoering hiervan veilig stellen dit alles waar maken op nationaal vlak en deel laten uit maken van de nationale politiek en haar begroting - met injectie van federale financiële tussenkomst. Op plaatselijk vlak moeten we dan deze nationale richtlijnen herschrijven naargelang en vanaf de plaatselijke gediversifieerde realiteiten. De concrete planning zal aldus gans anders moeten zijn voor een stad van 1.000.000 inwoners dan voor een van 500.000 of van 100.000; ze zal gans anders moeten zijn voor een gemeente van 80.000 inwoners dan voor een van 50.000 of van 25.000 of van 10.000 of zelfs... van eentje van 7.000 inwoners. De grootste uitdaging is dus natuurlijk dat dit alles moet werkelijkheid worden vanaf 11 december ek., en dit voor de volgende 10 jaren. Als "Pastoral do Menor de Alagoinhas", deel uitmakend van de gemeentelijke raden van Sociale Assistentie, van Verdediging van de Rechten van Kinderen en Tieners, van Gezondheid, van Opvoeding, van Sport, Cultuur en Ontspanning - om er maar een paar op te noemen - weten we dus maar al te goed dat de volgende jaren het nog niet de moment zal zijn om op de lauweren te gaan rusten maar integendeel om de handen nog meer uit de mouwen te steken en verder, samen met vele andere plaatselijke filantropische verenigingen en ontelbare vrijwilligers, mee te werken aan de opbouw van deze zo gedroomde wereld van broederlijkheid en gelijkheid, van vrede en rechtvaardigheid.

Dat de mensonwaardige realiteit hard en onmenselijk blijft kunnen we bijvoorbeeld opmaken uit een recent interview dat afgenomen werd van Mevrouw Isa Oliveira, executieve secretaresse van het "Nationaal Forum ter Preventie en Uitroeiing van Kinderarbeid". Zij liet weer eens goed aanvoelen hoe zwaar de kinderrechten hier bij ons met de voeten worden getreden. Zo ook met de verhalen van onze nationale secretaresse, Mevrouw Neide Castanha, van het "Nationaal Comité ter Bestrijding van Kinderprostitutie". In dezelfde lijn spreekt ook regelmatig onze voorzitter, Mijnheer André Franzini, van de "Nationale Raad van de Rechten van het Kind en de Tiener". (CONANDA). Zij geven ons nu de nodige richtlijnen om beter en efficiënter de discussies aan te gaan in de moeilijke strijd tegen gelijk welke vorm van uitbuiting, onmenselijkheid en rechtsovertreding. Het komt er volgens hen op aan om meer werk te maken van het beleven van evenwaardigheid tussen de leden binnen de familie, gemeentelijk financieel bij te dragen voor de uitvoering van de gemeentelijke besluiten en hiervoor een degelijke beleidspolitiek op te stellen en dan ook waar te maken. Heel belangrijk wordt het ook iedere dag meer en meer de verschillende bestaande gemeenteraden ernstig te nemen en er samen voor te zorgen dat de nieuwe kindernet (ondertussen wel al 20 jaar oud) ten volle wordt waar gemaakt. Op dit vlak is één van de meest uitdagende punten wel het behouden van de rechtsleeftijd. De leeftijd van 18 jaar moet gevrijwaard blijven.

Nog enkele woorden bij een andere dramatische werkelijkheid. We hebben nood aan betere afspraken en regelingen ter verdediging van duizenden tieners die dagelijks met de dood worden bedreigd. Dat lezen we in de "Cijfers bij tienermoorden" (IHA). De nummers kunnen we terugvinden in de verslagen van SEDH, UNICEF, Amnesty International en verslagen van verschillende ONG's die werkzaam zijn in de stadssloppenwijken. Naargelang het behoren bij een bepaalde etnische groep (vooral negers!) en of bij een bepaald geslacht (vooral de meisjes) schieten de nummers gelijk vuurpijlen de hoogte in. En dan zwijgen we nog maar best over die zovele duizenden en duizenden kinderen, tieners en jongeren die verzeild zijn geraakt bij drugshandel of bij het druggebruik! Gewoonweg wanhopig. Hier moet dringend wat aan gedaan worden!!! Maar hoe???

En toch... Zoals onze nationale voorzitter van de "Pastoral do Menor", mevrouw Neuza Mafra, steeds opnieuw zegt, we moeten in ieder geval onze "utopie", onze "hoop" in een betere en menselijkere wereld hoog houden. We moeten ons gevoelig blijven opstellen zodat het mogelijk blijft, telkens opnieuw, het grassprietje te ontwaren dat zijn kopje opsteekt in de wereldwijde woestijn, of het bloemkopje dat ineens verschijnt aan de dorre tak. Zó maar!!! Gewoonweg!!! Gelukkig zien we dat ook, bijna dagelijks, gebeuren bij onze kinderen, tieners en jongeren, meisjes en jongens van onze "Pastoral do Menor de Alagoinhas". En juist daarom blijven we het volhouden. God zij gedankt en geloofd!

Om dit alles echter waar te maken moeten we voortdurend meer en meer verantwoordelijk worden, zijn of blijven. Ook aanvaarden dat het waar is dat we moeten meewerken en alles in het werk moeten stellen opdat de besluiten die zullen worden geformuleerd tussen 07 en 10 december ek., door elk van ons ter harte zullen worden genomen en met veel zwoegen en boeren in realiteit zullen worden omgezet.

"Jullie hebben niet Mij, maar Ik heb jullie uitgekozen, en Ik heb jullie opgedragen erop uit te trekken en te zorgen voor een grote opbrengst die je niet verloren mag laten gaan." (Johannes 15; 16)

Opnieuw dank voor je (jullie) aandacht. Graag wens ik je (jullie) van harte een schone Kersttijd en ook een Nieuw Jaar vol hoop en zegen op een betere wereld (die dan wel door onszelf moet worden verwezenlijkt!). Veel kracht en sterkte daarbij ,

In Jesus, een hartelijke broedergroet, van

Freddy Goven.

De redactie wenst u van harte
een vredevol Kerstfeest
en een voorspoedig en gezond nieuw jaar!

Natalia

Over de bewoners van de gezinsvervangende woning (of tijdelijk opvangtehuis) kunnen we veel verhalen vertellen. Elk kind of jongere die hier tijdelijk opgevangen wordt, brengt zijn/haar eigen verhaal mee.

Vandaag gaan we het hebben over Natalia, een meisje van 12 jaar, dochter van een totaal ongestructureerd gezin, ouders verslaafd aan alcohol. Natalia heeft eigenlijk geen kindertijd gekend, ze moest al te vlug zelfstandig worden en haar eigen leven in handen nemen. Het recht op bescherming, op goede zorgen, kortom op de elementaire mensenrechten voorzien in de Braziliaanse speciale kinderwet zijn haar van jongsaf steeds ontnomen geweest. Maar al deze tegenslagen en het gebrek aan liefde konden niet belemmeren dat Natalia uitgroeide tot een liefdevol en intelligent meisje dat geïnteresseerd is en begaan is met de wereld om haar heen.

Sinds het moment dat ze opgenomen werd in de gezinsvervangende woningen werkte ze enthousiast mee aan de huiselijke taken en het onderhouden van de tuin, zonder dat de onthaalmoeders haar moesten dwingen. Ze neemt ook deel aan het Programma ter Uitroeiing van de Kinderarbeid (PETI in het Portugees). Ze wordt er heel graag gezien door de leraressen.

Natalia zou een poosje in de gezinsvervangende woning moeten verblijven, ze kon immers niet direct terug naar haar familie aangezien haar ouders haar mishandelden wanneer ze gedronken hadden. Ze heeft een oudere zus, met een gestructureerd leven, die de voogdij over Natalia kon opnemen. Na een onderzoek en verschillende bezoeken door onze psychologe en sociaal assistente werd deze voogdij tot stand gebracht.

Natalia verliet de gezinsvervangende woningen met tranen in de ogen. Hier had ze voor het eerst in haar leven gevoeld hoe het is om gewaardeerd en geliefd te worden. Hier voelde ze de liefde van God de Vader en zoals ze zelf zei ... "in de Pastoral ontdekte ik pas dat God echt van me houdt en dat ik een kind Gods ben." God wil niet dat zijn kinderen afzien, dat ze mishandeld worden. Ze nam van iedereen afscheid en bedankte ons.

Alle kinderen die een tijdje hebben doorgebracht in de gezinsvervangende woningen getuigen van de gelukkige momenten die ze er beleefden, van de activiteiten die voor hen georganiseerd werden, de bijlessen, de ontspanningsmomenten, het deelnemen aan de religieuze momenten, de verjaardagsfeestjes elke twee maanden, de films die ze bekeken, de aandacht die ze kregen van de onthaalmoeders, de onderlinge solidariteit. Allen getuigden van het feit dat ze zich eindelijk gewaardeerd en geliefd voelden. Dit zijn tekenen van het Rijk Gods dat te midden van ons is.

De gezinsvervangende woningen is een stukje hemel samen met zo vele andere filantropische organisaties die zich inzetten voor het belang van de verwaarloosde kinderen en jongeren. De onthaalmoeders behandelen de kinderen en jongeren met veel liefde en genegenheid. Wanneer deze kinderen dan na een tijdje naar hun natuurlijke families terugkeren, gebeurt dit enerzijds met veel verdriet en heimwee, maar anderzijds natuurlijk ook met de vreugde en de zekerheid dat de tijdelijke opvang zin heeft gehad. Ik, als pedagoge van deze opvang, hoor veel verhalen die getuigen van de liefde en de genegenheid die zowel de kinderen als de onthaalmoeders voor elkaar voelen.

De Pastoral do Menor is een instelling die ijvert voor het respect voor de kinderen en de jongeren. We zijn een instelling die ernaar streeft de kinderen en jongeren de mogelijkheid te geven hun eigen levensdoel te ontwikkelen en na te streven. De Pastoral is zoals een herder die over zijn schapen waakt, overtuigd van de verantwoordelijkheid voor de levens die hem werden toevertrouwd.

Maria Lúcia da Silva
Pedagoge van het Programma.

De kracht van zij die zich organiseren

De veranderingen die het Programma Begeleiding van de Gezinnen van de Pastoral do Menor van Alagoinhas teweeg brengt in de wijken waar het actief is, worden steeds meer zichtbaar. Tijdens het bijna afgelopen jaar werden vele activiteiten georganiseerd die bij de deelnemers het nemen van initiatief, het leren zelfstandig worden en het leren nemen van verantwoordelijkheid stimuleren.

Als voorbeeld nemen we de families van de wijk Serra do Ouro, uit de verarmde periferie van Alagoinhas. Achttien vrouwen organiseerden zich daar in een beweging die strijdt voor de nodige herstellingen en de heropening van de wijksschool die 8 jaar geleden in vervallen toestand werd gesloten. Sindsdien moeten de kinderen uit de wijk te voet naar een ver afgelegen school onder de brandende zon, over een stoffige en gevaarlijke weg of onder de gietende regen in het regenseizoen. De moeders vroegen ons raad en bijstand om deze toestand ongedaan te maken. We organiseerden vormingssessies rond sociale bewegingen en hun

efficiëntie in de strijd voor lokale verandering. We gaven hen praktische tips en actiepunten mee. Ze stelden een actieplan op, ze organiseerden een petitie en ze vergaderden met het Bewonerscomité van de wijk. Er werden lijsten opgesteld van het aantal kinderen en jongeren in schoolleeftijd. Ze stapten naar het lokale Secretariaat voor Onderwijs van de deelstaat Bahia waar ze de problemen uitlegden en een vergadering vroegen tussen de verantwoordelijke van het Secretariaat en de wijkbewoners. Er werden twee vergaderingen belegd. Na al die strijd zegevierden de wijkbewoners. Ze hadden het gehaald! De nodige herstelwerken worden momenteel uitgevoerd aan de schoolgebouwen. De lessen kunnen hervat worden na de grote zomervakantie eind januari 2010.

Drie deelneemsters, Maria Inês dos Santos, Valdeci C. Santos en Mari Lucia da C Ramos (drie moeders die ook tot de directie van het Bewonerscomité behoren) danken de Pastoral do Menor van Alagoinhas en vooral de medewerkers van het Programma Begeleiding van de Families voor hun steun en bijstand. Dank zij onze activiteiten en inzet hebben de bewoners de zaken anders leren bekijken. Ze hebben ingezien dat ze zelf iets aan hun ogenschijnlijk uitzichtloze situatie kunnen veranderen, als ze zich maar organiseren en samenspannen. Ze hebben geleerd moed op te vatten om te stoppen met klagen en zagen en over te gaan tot actie. Deze veranderende houding van enkele bewoners had een gunstige invloed op de hele wijk. "De volgende stap wordt de oprichting van een kindercrèche," zo stelt Senhora Maria Lucia da C. Ramos vol zelfvertrouwen.

Alagoinhas, 2 december 2009.

Marilsa

Pedagoge en coördinatrice van het Programma

Overwinnen van existentiële uitdagingen

Het Programma Gemeenschapsateliers van de Pastoral do Menor van Alagoinhas heeft grote invloed op de ontwikkeling van de kinderen, jongeren en hun families die eraan deelnemen. In de wijk Baixa da Santinha, waar activiteiten werden georganiseerd op het vlak van bewustwording, waardering en respect voor het mens-zijn, werden belangrijke veranderingen waargenomen bij de deelnemers. In de workshops worden naast artistieke activiteiten zoals crochet, borduren, knutselen, manicure, schilderen op doek, etc ook discussies gevoerd over uiteenlopende thema's zoals respect voor het milieu, seksualiteit, de waarde van het gezin, gezondheid, integratie, drugs en geweld.

Fernanda Pinheiro dos Santos neemt deel aan een ludieke activiteit

Om aan te tonen dat deze activiteiten wel degelijk veranderingen teweeg brengen, kijken we naar het voorbeeld van Fernanda Pinheiro dos Santos. Toen ze vier maanden oud was, werd ze het slachtoffer van een hersenverlamming. Een gedeeltelijke verlamming was het gevolg, weinig of geen psychomotorische coördinatie tot haar 5 jaar, zware moeilijkheden bij het spreken tot haar 13 jaar, ze zag ook heel slecht. Ze had weinig contact met andere kinderen in haar wijk of op school. Het kind groeide op met een zeer laag zelfvertrouwen en een negatief zelfbeeld. Ze sprak heel weinig.

Haar moeder Graziela Pinheiro dos Santos getuigt: "...Toen ik voor het eerst over het programma van de Pastoral do Menor hoorde, dacht ik dat het enkel bedoeld was voor straatkinderen en -jongeren. Toch heb ik mijn dochter ingeschreven en ik was heel blij om te zien hoe goed ze werd opgevangen door de opvoeders en vooral ook door de medeleerlingen. Het doet echt deugd om te zien hoe iedereen op een natuurlijke manier omgaat met mijn dochter's beperkingen tijdens de activiteiten."

En ze vervolgt: "Het resultaat van de gecoördineerde activiteiten van de Pastoral do Menor en de school waar mijn dochter studeert, is dat ze veel rustiger is geworden, attentiever en met een grote nieuwsgierigheid om steeds weer nieuwe dingen te leren. Ze heeft geleerd om zich uit te drukken, om te zeggen wat ze voelt en denkt. Ze gaat erg graag naar de activiteiten van het Programma, vooral het

borduren en het maken van armbandjes. Ze leert begrip te krijgen van de kleuren, van afmetingen etc. De psychomotorische coördinatie van mijn dochter wordt sterk gestimuleerd via deze activiteiten, net wat ze nodig had."

Graziela eindigt haar getuigenis met de woorden: *"als moeder ben ik heel blij met de steun van de Pastoral do Menor en van het Programma Wijkateliers Ik zie en geloof in de mogelijkheden van verdere ontwikkeling van mijn dochter."*

Van het grootste belang voor haar is:

- dat kinderen met speciale behoeften ook speciale aandacht zouden krijgen van de overheid (bijvoorbeeld op het vlak van infrastructuur, subsidies etc.);
- een verhoging van de capaciteit van het Programma zodat andere kinderen die zich in dezelfde situatie als haar dochter bevinden ook kunnen deelnemen.

En ze vervolgt: *"In het begin toen ik mijn dochter naar de lessen bracht, moest ik zelf haar rolstoel vooruit duwen, nu komen haar medeleerlingen haar thuis ophalen. Mijn dochter neemt actief deel aan de activiteiten, binnen de beperkingen van haar mogelijkheden natuurlijk."* Zoals Fernanda zelf zegt: *"...Het Programma Wijkateliers is zeer goed, ik maak heel graag armbandjes en ik praat graag met mijn vriendjes en met de lerares."*

We sluiten af met de woorden van Graziela *"..Het Programma heeft veel goeds gedaan voor mijn dochter en voor onze ganse familie. Mijn oprechte dank gaat uit naar iedereen die mijn dochter helpt op haar weg naar het veroveren van meer zelfstandigheid."*

Marismônica,
Coördinatrice van "NOC" (Nucleo de Oficinas Comunitarias, Wijkateliers)

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **000-0173311-69** van **PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel**, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 30 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro.

Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

ITxx bvba

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.itxx.be – info@itxx.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging
Gespecialiseerd in kantoor netwerken en infrastructuur